

Kvalitetsforbedring rundt kaffebordet

Legeforeningen har som mål å ligge et hestehode foran i kvalitetsforbedringsarbeidet. Det var budskapet da foreningen arrangerte workshop om kvalitetsforbedring.

Det stilles forventninger til helsetjenesten når det gjelder kvalitet, og Legeforeningen ønsker å sette dagsorden.

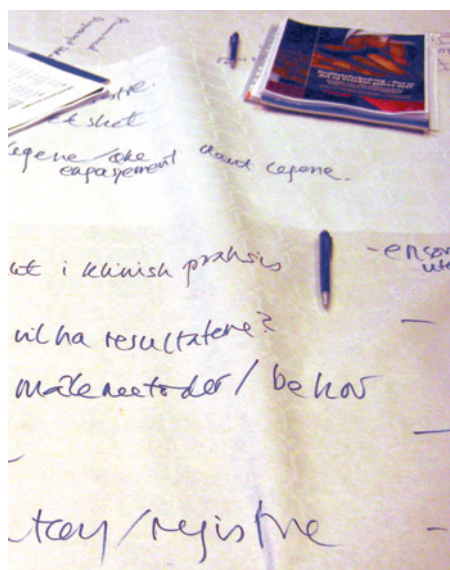
Kvalitetsforbedring i helsetjenesten er et svært aktuelt tema og et satsingsområde for Legeforeningen. Som ledd i dette arbeidet inviterte foreningen i april til workshop med kvalitetsforbedring som tema. Hensikten med workshopen var å få innspill og erfaringer fra foreningens fagmiljøer og andre relevante ressurs- og kompetansepersoner.

Workshopen var hovedsakelig rettet inn mot områdene kvalitetsmåling, retningslinjer, registre og læringsmiljø.

Inviterte foredragsholdere ga eksempler fra klinisk praksis. Gjennom eksempler på hvordan man kan få til enkle målinger, erfaringer med veiledere – retningslinjer – prosedyrer og om registre som virkemiddel i lokalt kvalitetsforbedringsarbeid fikk deltakerne et godt grunnlag for den senere diskusjonen rundt «kafébordene».

Nytt konsept

– Denne gang la vi opp til et helt nytt konsept, forteller Elisabeth Søyland i fagavdelingen. Deltakerne ble delt inn i tre grupper og plassert ved «kafébord» med en vert ved hvert bord. Hvert av bordene fikk tildelt ett av temaene som var presentert av foredragsholderne. For at alle skulle få mulighet til å diskutere alle tre temaene, ble det foretatt bordbytte med ny sammensetning av gruppene etter en tids diskusjon. Denne arbeidsmåten så ut til å fungere utmerket.

Parpirduken på kafébordene ble flittig brukt under diskusjonene. Foto Lise B. Johannessen

Sissel Hjelle (t.v.) og Ellen Deilkås fortalte hvordan man kan få til enkle målinger. Foto Lise B. Johannessen

Diskusjonen gikk livlig rundt «kafébordene». Alle fikk anledning til å diskutere de ulike temaene og alle kom til orde. Tilbakemeldingene ga et godt grunnlag for det videre arbeidet med kvalitetsforbedring.

Måling gir resultat

– Vi skal være opptatt av hvordan vi kan forbedre. Viljen til forbedring må gjennomsyre prosessen, sa forsker og lege Ellen Deilkås i sin innledning.

– Vi må også tenke igjennom hva vi skal bruke målingene til, sa hun. – Det er viktig å unngå fremmedgjøring av problemstillingene, og vi trenger legenes engasjement og kompetanse i dette arbeidet. Kvalitet må på agendaen på alle styremøter og ledermøter i helseforetakene, mente Deilkås og etter spurte i hvilken grad man får mulighet til å jobbe med kvalitet på de laveste nivåene.

Grasrotperspektiv

Sissel Hjelle, seksjonsoverlege ved Kvinne-klinikken, Ålesund sykehus, fortalte om et prosjekt ved sykehusets fødeavdeling. Gjennom å endre arbeidsvanene knyttet til vaginal forløsning har de redusert forekomsten av skader i lakkemuskel ved endetarm og oppnådd svært gode resultater.

– Vi tok et «grasrotperspektiv». Men for å få dette til måtte man overkomme fastlåste oppfatninger om arbeidsmetoder, sa hun. Sykehuset innførte nye forløsningsmetoder og inngikk avtale med personalet om lojalitet mot denne metoden i den ettårige prosjektperioden. De gode resultatene økte motivasjonen til å fortsette med de nye rutinene. – En viktig faktor er at man er enige om målet, understreket Sissel Hjelle.

Registre og retningslinjer – viktig faginformatjon

– Registre er viktige kilder til relevante data som kan brukes til lokalt kvalitetsforbedringsarbeid, men det forutsetter at registrene er faglig forankret.

– Dette var et av hovedbudskapene i innledningen til Eva Stensland ved Senter for klinisk dokumentasjon og evaluering (SKDE) i Tromsø. Men da må det settes av tid og ressurser til registrering av relevante og kvalitets-sikrede data, var tilbakemeldingene fra salen.

En «juvel»

I oppsummeringen fra diskusjonene påpekte flere at det er lett å sette søkelyset på det som er lett å måle, men at tid og mulighet til å måle er det viktigste. Trygge fora for å diskutere resultater er fortsatt nødvendig ble det understreket. Legene har mye makt og kraft hvis de møtes, men det er få møteplasser.

Legeforeningen bør via sine fagmiljøer spille en nøkkelrolle i utforming og implementering av virkemidler for kunnskapsstøtte. Det var et tydelig signal fra deltakerne under oppsummeringen av workshopen. Det er naturlig at myndighetene er førende, men prosessen rundt utforming av blant annet retningslinjer må bli bedre. Her må Legeforeningen på banen og i større grad støtte opp under representanter for de ulike miljøene, var budskapet. – Vi må ha legitimitet i fagmiljøene – og vi har en «juvel», sa en av deltakerne – en «juvel» som kalles fagmedisinske foreninger. Disse må vi bruke for det de er verdt.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling